

РЕШЕНИЕ

№ 2359

гр. София, 21.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
като разгледа докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110201903 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на В.В.П. – законен представител на "XXXXXXXX" ЕООД, ЕИК XXXXXXXXXXXX, против Наказателно постановление № 22-2200444/15.09.2022 г., издадено от и.д. Директор на дирекция "Инспекция по труда" - София, с което на основание чл. 414 ал. 3 КТ на дружеството - жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 3000, 00 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 62 ал. 1 вр. чл. 1 ал. 2 КТ.

С жалбата наказателното постановление се обжалва като издадено при неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Навеждат се твърдения за липса на компетентност на актосъставителя и наказващия орган. Сочи се, че при издаване на наказателното постановление са нарушени разпоредбите на чл. 53 и чл. 54 ЗАНН, тъй като наказващият орган не е провел разследване на спорните обстоятелства и не е взел предвид наведените възражения срещу АУАН. Навежда се, че в АУАН и НП неправилно са посочени датата на извършване и датата на констатиране на нарушението. Твърдят се нарушения при връчване на наказателното постановление. Сочат се процесуални нарушения при индивидуализация на имуществената санкция, тъй като наказващият орган не е изложил конкретни съображения, поради които е определил имуществената санкция в размер над минималния. Изтъква се, че дружеството – жалбоподател не е осъществило нарушението, за което е санкционирано, тъй

като отношенията между дружеството – въззивник и З. Я. Д. са били уредени с договор за изработка. В условията на евентуалност се излагат съображения, че са налице предпоставките на чл. 415в КТ и нарушението е маловажно. По изложените съображения се претендира цялостна отмяна на обжалваното наказателно постановление. Алтернативно се прави искане имуществената санкция да бъде намалена до минималния, предвиден в санкционната разпоредба размер предвид липсата на предходни нарушения на трудовото законодателство.

В съдебно заседание дружеството – жалбоподател, редовно призовано, не се представлява.

Наказващият орган Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – София, се представлява от юрк. С. Стоянова, която пледира атакуваното наказателно постановление да бъде потвърдено. Счита, че извършването на нарушението е доказано по несъмнен начин от събраните гласни доказателствени средства и писмени доказателства. Изтъква, че имуществената санкция е правилно определена в размер над минималния, доколкото при проверката са били установени още три идентични нарушения на трудовото законодателство. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата:

Съдът намира, че жалбата, въз основа на която е образувано съдебното производство, е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежно легитимирана страна – юридическото лице, на което е наложена имуществена санкция, и срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 58д т. 1 ЗАНН. Не бяха представени доказателства за датата на връчване на обжалваното НП. Към материалите по административнонаказателната преписка е приложено единствено извлечение за движение на пратка с товарителница CL005137884BG. Съгласно чл. 58 ал. 1 ЗАНН препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя. В настоящия случай не са представени доказателства, удостоверяващи връчване на наказателното постановление по указания в чл. 58 ал. 1 ЗАНН ред, поради което и съдът приема, че липсва редовно връчване на обжалваното наказателно постановление, с оглед на което жалбата следва да се счете подадена в срока по чл. 59 ал. 2 ЗАНН.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

"XXXXXXXX" ЕООД, ЕИК XXXXXXXXXXXX, е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България, със седалище и адрес на управление гр. София, район "Оборище", ул. „Русалка“ № 30, ет. 5, ап. 13, с управител и едноличен собственик на капитала В.В.П..

В ДИТ - София бил получен сигнал по телефона, за което бил съставен протокол за получен сигнал в офис на ИА ГИТ/ДИТ вх. № 22087545/19.07.2022г., от лице, представящо се като Иван Младенов Борисов, че на обект с. Казичене, ул. „Троянски път“ работници, които нямат сключени трудови договори, подготвят терен за асфалтиране.

По повод постъпилия сигнал на 29.07.2022 г. служители на Дирекция "Инспекция по труда" гр. София, сред които и свидетелката А. П., на длъжност "инспектор", извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на обект на контрол – „автомобилен път“, находящ се в с. Казичене, ул. „Траянов път“, където се извършвали строително – монтажни работи от дружеството – въззивник. На място проверяващите заварили работници, които се връщали от обедна почивка и се подготвяли да се заемат с полагане на асфалт, ползвайки инструменти, собственост на дружеството – жалбоподател. Сред тях бил и З. Я. Д.. Пред проверяващите З. Д. попълнил декларация, в която посочил, че работи в „XXXXXXXX“ ЕООД от 27.07.2022 г. на длъжност „пътен строителен работник“ на обект кв. Казичене, ул. „Траянов път“ с работно време от 08.00 до 17.00 часа с почивки в работния ден един час и с почивни дни събота и неделя. Д. посочил, че получава трудово възнаграждение в размер на 400, 00 лева седмично, като последното получено от него трудово възнаграждение било в размер на 400, 00 лева за месец юли 2022 г. При попълване на декларацията Д. първоначално отбелязал, че има сключен трудов договор, след което извършил поправка и отбелязал, че няма сключен трудов договор, а има граждански договор. Д. отбелязал и че не е получил копие от заверено уведомление и екземпляр от сключен писмен трудов договор. По време на проверката на място проверяващите служители от ДИТ – София връчили призовка по чл. 45 ал. 1 АПК на техническия ръководител на обекта с указание на 04.08.2022 г. законен или упълномощен представител на дружеството – жалбоподател да се яви в сградата на ДИТ – София и да представи изискани с призовката документи, в това число и трудови досиета на установени на обекта работници, сред които и З. Д..

Проверката продължила по документи в сградата на ДИТ – София в периода 18.08.2022 г. – 15.09.2022 г. В хода на проверката дружеството – жалбоподател било представлявано от упълномощен представител - Д.Г., упълномощена от законния представител на дружеството с пълномощно с нотариална заверка на подписа с рег. № 15231/23.06.2022 г. на нотариус М.М. – Р. с рег. № 504 в регистъра на НК. От страна на дружеството – жалбоподател бил представен проект на договор от 21.07.2022 г. за изпълнение на строителни и монтажни работи на строеж кв. Казичене, ул. „XXXXXX“ и ул. „Цар Борис III“ между „XXXXXXXXX“ ЕООД, като възложител, и З. Я. Д., като изпълнител, който не бил подписан от страните. Съобразно договора възложителят възлагал, а изпълнителят Д. приемал да изпълни качествено и с предоставени от възложителя материали и техника строителни и монтажни работи, както следва: полагане на асфалт на участък

от кв. Казичене, ул. "XXXXXXX" и ул. "Цар Борис III" - 2 пласта; ръчно почистване на строителната площадка от строителни отпадъци и събирането им на конкретно определено от възложителя място на обекта; ръчно изпразване на палета с материали и оборудване, предназначени за обекта; извършване на всяка друга подобна на гореописаните обща дейност на строителната площадка, подходяща за ръчно извършване, без необходимост от специализирани знания и ползване на механизация /чл. 1 от договора/. Срещу изпълнението на описаните СМР възложителят се задължавал да заплати на изпълнителя сума в размер на 300, 00 лева /чл. 2 от договора/. В чл. 3 от договора бил уговорен срок за изпълнение на СМР от 10 календарни дни, разпределени по следния начин: полагане на първи пласт асфалт - от 25.07.2022 г. до 29.07.2022 г., полагане на втори пласт асфалт - от 22.08.2022 г. до 26.08.2022 г. В чл. 4 от договора било предвидено, че приемането на различните дейности съгласно чл. 1 от договора става чрез съставяне на приемо - предавателен протокол, с който се констатира количеството изпълнена работа, датата на изпълнението и цената на изпълнените работи.

За резултатите от проверката, извършена от органите на ДИТ – София, бил съставен протокол за извършена проверка № ПР - 2224895/15.09.2022 г.

Свидетелката А. П. приела, че работодателят "XXXXXXXXX" ЕООД не е уредил като трудови отношенията по предоставяне на работната сила от З. Я. Д., като не е сключил трудов договор в писмена форма, с което дружеството - жалбоподател е нарушило разпоредбата на чл. 62 ал. 1 вр. чл. 1 ал. 2 КТ.

На 15.09.2022 г. в присъствието на двама свидетели и на упълномощения представител на дружеството - жалбоподател - Диляна Николова, свидетелката А. П. съставила АУАН № 22-2200444/15.09.2022 г., с който повдигнала против "XXXXXXXXX" ЕООД административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 62 ал. 1 вр. чл. 1 ал. 2 КТ, извършено на 29.07.2022 г. АУАН бил връчен на упълномощения представител на въззивника. Срещу съставения АУАН в срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН били депозирани възражения от законния представител на дружеството - жалбоподател, заведени с вх. № 22102173/21.09.2022 г., с доводи, сходни на аргументите във въззивната жалба. С възраженията срещу АУАН бил представен и подписан от страните екземпляр от договор за изпълнение на строителни и монтажни работи на строеж кв. Казичене, ул. "XXXXXXX" и ул. "Цар Борис III" от 21.07.2022 г., както и молба от З. Д., съдържаща писмени обяснения, че отношенията му с "XXXXXXXXX" ЕООД са уредени с договор за изработка.

В хода на проверката били установени още три идентични нарушения по отношение на други трима работници.

Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение и след като намерила депозираният възражения за неоснователни на 11.11.2022 г. Виолета Цветанова Василева - и.д. Директор на ДИТ - София,

издала обжалваното НП № 22-2200444/11.11.2022 г., с което на основание чл. 414 ал. 3 КТ за нарушението по чл. 62 ал. 1 вр. чл. 1 ал. 2 КТ наложила на дружеството - жалбоподател имуществена санкция в размер на 3000, 00 /три хиляди/ лева.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетелката А. П., както и писмените доказателства, приобщени на основание чл. 283 НПК: протокол за получен устен сигнал в офис на ИА ГИТ/ДИТ вх. № 22087545/19.07.2022 г., декларация от 29.07.2022 г., призовка по чл. 45 ал. 1 АПК, пълномощно с нотариална заверка на подписа с рег. № 15231/23.06.2022 г. на нотариус М.М. – Р. с рег. № 504 в регистъра на НК, проект на договор и договор от 21.07.2022 г. за изпълнение на строителни и монтажни работи на строеж кв. Казичене, ул. „XXXXXX“ и ул. „Цар Борис III“, протокол за извършена проверка № ПР - 2224895/15.09.2022 г., АУАН № 22-2200444/15.09.2022 г., възражения, заведени с вх. № 22102173/21.09.2022 г., НП № 22-2200444/11.11.2022 г., заповед № 3-0693/15.08.2022 г., заповед № ЧР - 1526/03.10.2022 г. и заповед № ЧР - 775/11.11.2021 г. - трите на изпълнителния директор на ИАГИТ, длъжностна характеристика за длъжността "инспектор", молба от З. Д..

Съдът цени с доверие показанията на свидетелката А. П., които са детайлни, логични, последователни и изцяло кореспондират на писмените доказателства. Тази свидетелката е участвала в извършване на проверката на място и впоследствие - по документи на дружеството - жалбоподател, като в своите показания възпроизвежда констатациите от проверката и обстоятелствата по извършването ѝ. Свидетелката П. заявява съхранен спомен, че З. Д. първоначално е попълнил в предоставената от органите на ДИТ декларация, че има сключен трудов договор, след което е извършил поправка и е посочил, че няма сключен трудов договор, а има граждански договор, както и че работниците са се връщали след обедна почивка и са се приготвяли да започнат полагане на асфалт.

Съдът цени и писмените доказателства, които напълно кореспондират на гласните доказателствени средства. Въз основа на приложените по делото заповеди на изпълнителния директор на ИАГИТ съдът изгради изводите си за компетентност на актосъставителя и на наказващия орган.

Съдът не кредитира представения договор от 21.07.2022 г. за изпълнение на строителни и монтажни работи на строеж кв. Казичене, ул. „XXXXXX“ и ул. „Цар Борис III“, сключен между „XXXXXXXXX“ ЕООД, като възложител, и З. Я. Д. - изпълнител, като намери, че същият е изготвен изцяло за нуждите на административнонаказателното производство. Това е така, защото между декларацията, попълнена от З. Д. при проверката на място, и представения договор за изпълнение на СМР се констатираат значителни несъответствия. Така макар договорът да е от 21.07.2022 г. в

декларацията Д. е посочил, че работи в "XXXXXXXXX" ЕООД от 27.07.2022 г. Също така в декларацията Д. е посочил, че е получил трудово възнаграждение в размер на 400, 00 лева, докато в чл. 2 от договора е посочено, че уговореното възнаграждение е 300, 00 лева. Отделно от това макар в административнонаказателното производство да не е уредена преклузия за представяне на доказателства, моментът на представянето им не е без значение за преценката за доказателствената им стойност. В настоящия случай подписан екземпляр на договора за изработка е представен едва с възражението срещу АУАН, а при проверката по документи пред ДИТ - София е представен единствено проект на договор за изработка /неподписан от страните/. Проверката на място е била на 29.07.2022 г., а по документи е продължила до 15.09.2022 г., поради което въззивникът е разполагал с почти два месеца да извърши проверка в деловодството си и да представи на контролните органи подписан екземпляр от договора за изработка, но вместо това го е представил едва след образуване на административнонаказателното производство - с възражението от 21.09.2022 г.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Не са основателни всички възражения на жалбоподателя досежно нарушения на процесуалните правила при връчване на обжалваното наказателно постановление. ЗАНН не предвижда преклузивен срок за връчването на наказателното постановление, на чието нарушаване се позовава въззивникът. Срокът по чл. 61 ал. 1 АПК не намира приложение в производството по установяване на административните нарушения. Забавата на наказващия орган да връчи наказателното постановление единствено би могла да доведе до изтичане на сроковете на относителната и абсолютната давност за административнонаказателно преследване, които срокове обаче в настоящия случай не са изтекли. Никакво нарушаване на правата на жалбоподателя във връзка с опорочена процедура по връчване на наказателното постановление не може да се обсъжда, доколкото въззивникът е упражнил правото си да подаде жалба срещу наказателното постановление, която съдът е приел за допустима и допуснал до разглеждане по същество.

Не са основателни и възраженията за липса на териториална и материална компетентност на актосъставителя и наказващия орган. Административнонаказателното производство е образувано и срещу

дружеството - жалбоподател е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН № 22-2200444/15.09.2022 г. , който е съставен от компетентен орган, в рамките на материалната му и териториална компетентност. Съгласно чл. 416, ал.1 от КТ актовете за нарушения на трудовото законодателство се съставят от държавни контролни органи, каквито съгласно чл. 399, ал.1 от КТ са ИА "Главна инспекция по труда" и нейните подразделения, включително Дирекция "Инспекция по труда" - София, чийто служител е инспектор А. П., съставила акта, видно и от писмените доказателства - заповед № ЧР - 775/11.11.2021 г. на изпълнителния директор на ИА ГИТ и длъжностна характеристика за длъжността "инспектор" в отдел "Трудови правоотношения и правно осигуряване", Дирекция "Инспекция по труда" - София.

Въз основа на обсъдения акт за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното НП, което е издадено от териториално и материално компетентен орган. Съгласно заповед № 3-0693/15.08.2022 г. на изпълнителния директор на ИА "Главна инспекция по труда" и на основание чл.416, ал.5 от КТ директорите на съответните териториални инспекции по труда са оправомощени да издават наказателни постановления за нарушенията, установени от инспектори при съответната дирекция. По делото е приета като писмено доказателство и заповед № ЧР - 1526/03.10.2022 г. на изпълнителния директор на ИА ГИТ, с която издалата наказателното постановление Виолета Цветанова Василева е определена да изпълнява длъжността директор на Дирекция "Инспекция по труда" - София до назначаване на титуляр на длъжността, но не за повече от шест месеца.

АУАН и НП са издадени при спазване на предвидените в чл. 34 ал. 1 и ал. 3 ЗАНН срокове.

Съдът намери, че не е допуснато нарушение на процесуалните правила и при съставяне и връчване на АУАН, който е съставен в присъствието на двама свидетели, един от които е участвал при извършване на проверката /Спасимир Лобутов, видно от протокол за извършена проверка № ПР 2224895 от 15.09.2022 г./ и респективно - при установяване на нарушението. Актът е съставен в присъствието на упълномощен представител на дружеството, предявен му е за запознаване и му е връчен препис.

Както АУАН, така и НП, имат предвиденото съответно в чл. 42 ал. 1 и

чл. 57 ал. 1 ЗАНН съдържание. По надлежен начин и при пълна идентичност, както в АУАН, така и в НП, са описани както нарушението, така и обстоятелствата, при които е извършено, с посочване на дата на извършването му и на нарушената законова разпоредба. Не се споделят възраженията за несъответствие при посочване на датата на извършване и констатиране на нарушението. И в АУАН, и в НП, като дата на извършване на нарушението е посочена дата 29.07.2022 г., когато работникът З. Д. е заверен да полага труд на обекта на контрол - автомобилен път в с. Казичене, ул. "Траянов път", а като дата на констатирането му - 15.09.2022 г., когато е приключило проверката по документи в ДИТ - София. До приключване на проверката по документи, дружеството - въззивник е можело да представи трудов договор, сключен с работника Д., или доказателства, че действително се касае за правоотношение по договор за изработка. Ето защо нарушението е констатирано именно на 15.09.2022 г., когато контролните органи са констатирани с положителност, че между "XXXXXXXX" ЕООД и З. Д. няма сключен трудов договор.

В наказателното постановление наказващият орган е изпълнил стриктно задълженията си по чл. 57 ал. 1 т. 8 ЗАНН, като е изложил обстоятелствата, които според него налагат индивидуализиране на имуществената санкция в размер над минималния, както и съображения за неприложимост на разпоредбата на чл. 415в КТ.

Не се установят и твърдените нарушения на чл. 52 ал. 4 и чл. 53 ЗАНН. Наказващият орган съгласно чл. 52 ал. 4 ЗАНН е длъжен преди да се произнесе по преписката, да прецени възраженията и събраните доказателства, но за него липсва задължение да обективира съображенията си по наведените срещу АУАН възражения в НП. Такъв реквизит на съдържанието на наказателното постановление не се съдържа и в разпоредбата на чл. 57 ал. 1 ЗАНН. Извършването на разследване на спорните обстоятелство е предоставено на преценката на наказващия орган, а не е негово императивно уредено законово задължение.

Съдът намери, че правилно е приложен и материалният закон и дружеството - жалбоподател е осъществило състава на вмененото му нарушение.

Съгласно чл. 62 ал. 1 КТ трудовият договор се сключва в писмена

форма, а съгласно императивната разпоредба на чл. 1 ал. 2 КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. От събраните по делото доказателства се установява /а и не се спори от въззивника/, че на 29.07.2022 г. З. Д. е полагал труд като пътен строителен работник на обект на контрол - автомобилен път, находящ се в с. Казичене, ул. "Траянов път", където строителни -монтажни дейности са се извършвали от дружеството - жалбоподател, като към тази дата между З. Д. и "XXXXXXXX" ЕООД не е имало сключен трудов договор.

Не се споделят възражения в жалбата, че се касае за гражданско правоотношение по договор за изработка. Съществени елементи от съдържанието на трудовия договор са посочени в чл.66 КТ. Решаващо значение за определяне характера на договора като трудов или граждански има естеството на осъществяваната дейност. И при трудовия договор, и при договора за изработка по чл. 258 – 269 ЗЗД, едната страна се задължава да положи труд срещу възнаграждение. При трудовия договор се дължи престоиране на работна сила в рамките на определено работно време за изпълнение на определена трайно осъществявана работа. По гражданския договор се дължи т.нар. овеществен труд - постигане на определен трудов резултат. При трудовия договор работникът се намира в зависимост и подчиненост на работодателя - на установен трудов ред и трудова дисциплина, докато при гражданския договор изпълнителят е независим от възложителя и му дължи само „изработване на нещо“ - на уговорения резултат.

В случая от събраните доказателства – както гласни, така и писмени, се установи, че правоотношението, възникнало между „XXXXXXXX“ ЕООД и З. Д., е трудово. От попълнената от Д. декларация се установява, че той е имал определено работно място - обект „асфалтов път“ в с. Казичене, ул. "Траянов път", както и определено работно време от 08:00 часа до 17:00 часа, с почивни дни събота и неделя и почивка от един час в работния ден. Отново от декларацията от 29.07.2022 г. се установява и че дължимото на З. Д. възнаграждение не се определя в зависимост от изработеното, а е договорено възнаграждение в размер на 400, 00 лева седмично. Съдът вече посочи, че не кредитира представения договор за изпълнение на строителни и монтажни работи от 21.07.2022 г., тъй като намери, че той е съставен изцяло за нуждите на административнонаказателното производство. Дори обаче и да бъде ценен

този договор, то от неговия предмет е също така видно, че се касае за трудово правоотношение, а не такова по договор за изработка. От чл. 1 ал. 2 от договора е видно, че работникът Д. се е задължил да престира работна сила, а не определен резултат. Д. се е задължил да полага труд като изпълнява дейности по полагане на асфалт на участък от кв. Казичене, ул. "XXXXXX" и ул. "Цар Борис III" - 2 пласта; ръчно почистване на строителната площадка от строителни отпадъци и събирането им на конкретно определено от възложителя място на обекта; ръчно изпразване на палета с материали и оборудване, предназначени за обекта, както и да извърши всяка друга подобна на гореописаните обща дейност на строителната площадка, подходяща за ръчно извършване, без необходимост от специализирани знания и ползване на механизация. От предмета на договора се установява, че се касае за трайно престиране на работна сила. Не може да се сподели изложеното в молба от З. Д., приложена към възражението срещу АУАН, че той самият няма работно време, изпълнява задачата си на обекта, но в работното време на техническия ръководител на обекта, тъй като е длъжен да съгласува "всичко" с него. Обстоятелство, че работникът следва да осъществява работата си в рамките на работното време на техническия ръководител на обекта ясно сочи, че самият той има определено време, а необходимостта да съгласува "всичко" с техническия ръководител сочи и че той не разполага със самостоятелността, с която се свързва договора за изработка, а напротив - съобразява се с трудов ред и дисциплина. Ето защо съдът намира, че се касае именно за отношения по предоставяне на работна сила, които работодателят е следвало да оформи като трудови, сключвайки трудов договор със З. Д. преди постъпването му на работа. Като не е сторил това, работодателят е нарушил разпоредбата на чл. 62 ал. 1 КТ вр. чл. 1 ал. 2 КТ, за което нарушение законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Не се споделят възраженията, че с изискването за сключване на трудов договор се нарушава свободата на договаряне. Разпоредбата на чл. 1 ал. 2 КТ е императивна - всякога когато се касае за правоотношения по предоставяне на работна сила, те се уреждат само като трудови със сключване на трудов договор.

Предвид факта, че отговорността на юридическите лица е обективна /безвиновна/, субективната съставомерност на деянието не следва да бъде обсъждана.

Нарушението е извършено на 29.07.2022 г., когато Д. е полагал труд в обекта, на който строително - монтажните работи са се извършвали от "XXXXXXX" ЕООД, без преди това между него и дружеството - въззивник да е бил сключен трудов договор. Нарушението е извършено на мястото, където Д. е престира работна сила, без преди това между него и дружеството - въззивник, да е бил сключен писмен трудов договор, а именно - на обект „асфалтов път“, находящ се в с. Казичене, ул. "Траянов път".

Изцяло се споделят изводите на наказващия орган, че не са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 415в КТ, тъй като в ал. 2 от предметния ѝ обхват изрично са изключени нарушенията на чл. 62, ал. 1 от КТ. На следващо място предвид задължителното тълкуване, дадено в Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. по тълк. д. № 7/2010 г. на ВАС специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на "маловажно" административно нарушение по чл. 415в от КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН.

По вида и размера на наказанието:

Съгласно разпоредбата на чл. 414 ал. 3 КТ работодателят, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. В случая на дружеството - жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 3 000, 00 лева, мотивирана с обстоятелството, че при същата проверка са били установени още три лица без трудови договори. Съдът изцяло споделя доводите на наказващия орган за по-високата степен на обществена опасност на нарушението. Действително, за установените нарушения по отношение на другите три лица, полагащи труд без трудови договори на същия обект, дружеството не е санкционирано с влезли в сила наказателни постановления, но обстоятелството, че в рамките на една проверка са установени четири идентични случая на нарушения на трудовото законодателство, както и че сигналът, във връзка с който е била извършена проверката от органите на ДИТ, е именно за лица, полагащи труд, без сключен трудов договор, сочи, че не се касае за инцидентен случай, а за системно нарушаване от страна на работодателя на императивни разпоредби на КТ. Нарушението следва да се преценява като такова с по-висока степен на обществена опасност и предвид естеството на извършваната работа -

строително - монтажни работи, която крие по-висок риск от трудови злополуки, в които случай и без сключен трудов договор, работниците не биха могли да се ползват от правата, гарантирани им съгласно КСО и КТ. Ето защо и като съобрази обществената опасност на нарушението. съдът намери, че наложената от наказващия орган имуществена санкция в размер на 3000, 00 лева се явява съответна на критериите по чл. 27 ал. 2 ЗАНН и е от естество да осигури постигане на целите на административното наказание по чл. 12 ЗАНН.

Предвид всичко изложено съдът намери, че жалбата е неоснователна и наказателното постановление следва да се потвърди.

Предвид изхода на производство право на разноси на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН има наказващият орган, каквото искане е направено в съдебното заседание. Като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, обстоятелството, че съдебното следствие е приключило в едно съдебно заседание и че не са били събирани доказателства, различни от събраните в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство, съдът намери, че въззивникът следва да заплати на наказващия орган юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, определен на основание чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, а именно – 80, 00 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 т. 5 вр. ал. 9 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-2200444/15.09.2022 г., издадено от и.д. Директор на дирекция "Инспекция по труда" - София, с което на основание чл. 414 ал. 3 КТ на "XXXXXXXX" ЕООД, ЕИК XXXXXXXXXXXX, е наложена имуществена санкция в размер на 3000, 00 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 62 ал. 1 вр. чл. 1 ал. 2 КТ.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН "XXXXXXXX" ЕООД, ЕИК XXXXXXXXXXXX, **ДА ЗАПЛАТИ** на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", адрес гр. София, бул. "Княз Александър Дондуков" № 3, сумата от 80, 00 /осемдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред

Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____